

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 15T/5/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3519010021
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Odnoga
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2019:3519010021.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudcom Mgr. Jánom Odnogom, v trestnej veci obžalovaného C. U., M.. XX.X.XXXX F. C., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 30.4.2019 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný: C. U., M.. XX.X.XXXX F. C., trvale bytom C., K. G. XXX/X, prechodne bytom M. L. M. F., D. XX

je vinný, že

dňa 12.5.2018 v čase približne o 22:00 hodine v Novom Meste nad Váhom, v izbe rodinného domu na D. E. Č.. XX po predchádzajúcom popíjaní alkoholických nápojov fyzicky napadol poškodeného G. Y. a to takým spôsobom, že počas toho, ako poškodený ležal na svojom lôžku, ho opakovane udieral päšťami do oblasti rebier, hlavy, chrbta, následne ho zhodil z postele, kde ho opakovane kopal a udieral päšťami do oblasti tela a hlavy, v dôsledku čoho poškodený utrpel pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy a tváre, pomliaždenie mozgového tkaniva v čelovo - temennej oblasti vpravo s krvácaním pod pavúčnicu, kompresívnu zlomeninu 6. a 7. Hrudného stavca so zasahovaním do miechového kanála, pomliaždenie mäkkých tkanív ľavého ramena bez úrazových zmien na kostnom skelete, ktoré si vyžiadali hospitalizáciu na Klinike úrazovej chirurgie Fakultnej nemocnice Trenčín od 12.5.2018 do 22.5.2018 a pre ktoré bol poškodený obmedzený v obvyklom spôsobe života po dobu 12 týždňov,

t e d a

inému úmyselne ublížil na zdraví, uvedeným činom spôsobil ťažkú ujmu na zdraví,

č í m s p á c h a l

prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 156 ods. 3 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona obžalovanému ukladá ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom podal dňa 16.1.2019 na tunajšom súde obžalobu sp. zn. Pv 397/18/3304-19 zo dňa 14.1.2019 na obžalovaného C. U., M.. XX.X.XXXX F. C., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, že „dňa 12.5.2018 v čase približne o 22:00 hodine v Novom Meste nad Váhom, v izbe rodinného domu na D. E. Č.. XX po predchádzajúcom popíjaní alkoholických nápojov fyzicky napadol poškodeného G. Y. a to takým spôsobom, že počas toho, ako poškodený ležal na svojom lôžku, ho opakovane udieral päsťami do oblasti rebier, potom ho zhodil z postele, kde ho kopol do hlavy a opakovane udieral päsťami do oblasti chrbta rebier, v dôsledku čoho poškodený utrpel pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy a tváre, pomliaždenie mozgového tkaniva v čelovo - temennej oblasti vpravo s krvácaním pod pavúčnicu, kompresívnu zlomeninu 6. a 7. Hrudného stavca so zasahovaním do miechového kanála, pomliaždenie mäkkých tkanív ľavého ramena bez úrazových zmien na kostnom skelete, ktoré si vyžiadali hospitalizáciu na Klinike úrazovej chirurgie Fakultnej nemocnice Trenčín od 12.5.2018 do 22.5.2018 a pre ktoré bol poškodený obmedzený v obvyklom spôsobe života po dobu 12 týždňov“.

Súd vo veci vydal dňa 18.1.2019 trestný rozkaz č.k. 15T/5/2019-132, proti ktorému podali v zákonnej lehote obžalovaný aj prokurátor odpor. Z toho dôvodu súd nariadil termín hlavného pojednávania, pričom vec prejednal na hlavnom pojednávaní v dňoch 2.4.2019, 30.4.2019 (na ktorom vyhlásil rozsudok), na ktorých pojednávaniach vypočul obžalovaného, svedkov, znalca a oboznámil listinné dôkazy tak ako to vyplýva zo zápisníc o hlavnom pojednávaní.

Obžalovaný C. U. spáchanie trestného činu popieral tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní. Na hlavnom pojednávaní uviedol, že skutok sa nestal. Poškodený si skutok vymyslel. Poškodený býval u obžalovaného 10 rokov. Zranenia u poškodeného vznikli tak, že išli na čerpaciu stanicu a napadli ich rumuni. Oni boli piati. Poškodený dostal dve bomby, rany päsťami a padol na zem. Poškodený dostal len dve rany. Poškodený nemal žiadne zranenia, žiadnu krv nevidel. Traja išli na obžalovaného. Rumuni utiekli, lebo išli policajti. Potom sa poškodený normálne dvihol a vrátili sa sťažoval, že ho bolí hlava, tak mu obžalovaný zavola sanitku. Obžalovaný necítil dôvod na oznámenie veci polícii. V Nemocnici v Trenčíne poškodený povedal, že padol z lešenia. Na druhý deň sa rodina dohodla s poškodeným, aby to povedali na obžalovaného. On poškodenému neublížil. Pred konfliktom poškodenému nepovedal, že už nemôže u neho poškodený bývať. Nepovedal mu to doteraz. Nevie, prečo sa poškodený rozhodol označiť ho za páchatel'a. Obžalovaný predložil vyšetrotateľovi list od I. L., ale uviedol, že sa s ňou o skutku nerozprával. I. L. býva u nich v dome. Poškodený mal dávať I. L. peniaze, aby to povedala na obžalovaného.

Poškodený G. Y. na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa to stalo 12.5.2018 asi o 22.00. U. prišiel za ním a pýtal si od neho, či nemá peniaze, či mu ich nedá. Poškodený povedal, že mu peniaze nedá. Vtedy už ležal na posteli. Vtedy ho obžalovaný začal biť päsťami, boxoval ho (do hlavy, do chrbta, do rebier) stiahol ho z postele, dokopal ho na zemi, kopol ho do hlavy, potom tam bola nejaká tyčka, železná trubka, ktorou ho asi tiež bil. I. L. sa snažila hovoriť obžalovanému, aby ho nebil, nech ho nechá tak. Obžalovaný sa po meste chváli, že poškodeného zbil, všetci cigáni to vedia. Poškodený uviedol, že mal aj vypité. „Keď chcel, aby mu obžalovaný zavola záchranku, tento povedal, že ju zavolá vtedy, ak to poškodený na neho nepovie, inak ho zabije. Že mal povedať poškodený, že mal spadnúť z lešenia. Bola tam vtedy aj I. L. J. B. U.. Potom, keďže ho veľmi bolela hlava, mu niekto iný zavola záchranku, nevie presne kto. Sanitke povedal, keďže sa bál obžalovaného, že spadol z lešenia. Až potom povedal pravdu. Toto všetko videla I. L., ktorá bola v izbe. Nikto ďalší v izbe nebol. V dome bola aj B. U., ale nie v izbe, táto to preto nemohla vidieť. Poškodený sa na toto lieči aj psychicky. Poprel, že by jeho s obžalovaným napadli nejakí Rumuni. On nemá dôvod si niečo vymýšľať. V minulosti ho už obžalovaný bil, napríklad ho fackal, keď mu nedal výplatu. Toto tam obžalovaný v dome robil všetkým. Najskôr v ten deň boli spolu na pive s obžalovaným v Motobare, potom išli domov a popíjali v kuchyni víno. Vypili spolu asi tri fľaše vína. Nemal pred tým v ten deň s obžalovaným konflikt. Obžalovaný tam ale každého bije. Aj I. L. koľko krát zbil a teraz sa jej aj vyhrážal, aby nevy povedala. Toto mu povedala sama L. asi pred týždňom, keď ju stretol ako žobrala pred Kauflandom, že ona nemôže proti obžalovanému vypovedať, lebo by ju vyhodil z domu. Už v minulosti ju obžalovaný viac krát zbil, aj ju vyhodil z domu v minulosti

opakovane. Ona sa ho bojí, preto zmenila svoju výpoveď. Poškodený má z ublíženia posunutú stavce, myká sa z toho, má stres, zabúda.

Svedkyňa I. F., dcéra poškodeného na hlavnom pojednávaní uviedla, že v nedeľu, 13teho sa dozvedela, že otec je v nemocnici, na jednotke intenzívnej starostlivosti. Išla za ním do nemocnice, poškodený bol vo veľmi vážnom stave. Vtedy nevedela, čo sa stalo. Preto išla za obžalovaným, keďže vedela, že tam otec býval, obžalovaný jej povedal, že ich zbili rumuni. Na to jej však písala C. R., ktorá jej povedala, že ich nezbili rumuni, ale že obžalovaný zbil poškodeného. Toto písala na facebooku C. R. sestre svedkyne. Na druhý deň išli zase do nemocnice a poškodený im povedal, že čo sa stalo. Poškodený nebol schopný veľa hovoriť, ale povedal, že ho zbil obžalovaný.

Svedkyňa I. L. pri výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaný a poškodený prišli z roboty, išli na pumpu kúpiť alkohol. Napadli ich rumuni, dostal aj obžalovaný. Toto jej povedal poškodený, ale potom povedal v sanitke, že padol z lešenia. Nevie prečo to menil. Poškodený povedal, že ho bolí hlava, tak mu zavolali záchranku. Poškodená uviedla, že pred policajtmí vypovedala dva krát. Vždy vypovedala rovnako tak ako aj dnes na hlavnom pojednávaní. Svedkyňa najskôr uviedla, že nikdy v súvislosti s touto vecou nepísala žiadny list, kde by sa vyjadrovala k veci. Po nahliadnutí na list z č.l. 11 spisu, svedkyňa uviedla, že list písala. Tento list napísala preto, že predchádzajúca jej výpoveď nebola jej výpoveďou, hoci po nahliadnutí na jej prvú výpoveď uviedla, že sa v zápisnici riadne podpísala. Nie je pravdou, čo vypovedala prvý krát, toto tvrdil poškodený. Nie je pravdou, že by obžalovaný zbil poškodeného. Obžalovaný a poškodený nemali medzi sebou konflikty. U obžalovaného býva svedkyňa od malička. Asi desať rokov žila s poškodeným v izbe. Nikto ju neovplyvňoval. Ani obžalovaný ani poškodený. Ani jej nikto ani z nich nechcel zaplatiť.

Svedkyňa B. U., družka obžalovaného na hlavnom pojednávaní uviedla, že skutok sa nestal. Poškodený mal vypité, keď prišiel z fušky. Obžalovaný a poškodený vypili doma fľašku. Išli potom na pumpu kúpiť fľašu a cigarety. Keď sa vrátili, poškodený jej povedal, že ich napadli rumuni. Potom zasa hovoril, že padol z lešenia. Obžalovaný nezbil poškodeného, veď prečo by mu volal sanitku. Poškodený žil u nich 10 rokov, obžalovaný mu vybavoval PN-ky aj iné veci, nikto z rodiny sa o neho nestaral. Obžalovaný nemal dôvod zbiť poškodeného. Sem tam sa pohádali obžalovaný s poškodeným, ale inak nemali konflikty. Svedkyňa nevidela na poškodenom žiadne zranenia, akurát hovoril, že ho bolí hlava, obžalovaný mal fialové opuchnuté ruky. Svedkyňa nevie, prečo by si mal poškodený niečo na neho vymýšľať.

Svedkyňa C. R. na hlavnom pojednávaní uviedla, že ona písala cez facebook Q. F., či vie, že obžalovaný ubil poškodeného. Ona sama to nevidela. Iba to počula. I. L. jej to povedala, že obžalovaný zbil poškodeného G. Y.. Okrem toho počula hádku B. U. a obžalovaného, v ktorej B. U. povedala tiež že obžalovaný zbil poškodeného.

Zo záverov znaleckého posudku L. L. U. č. 085/18 ako aj z jeho výsluchu na hlavnom pojednávaní dňa 30.4.2019 vyplýva, že znalec zotrval na záveroch v znaleckom posudku. Uviedol, že poškodený utrpel zranenia: pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy a tváre, pomliaždenie mozgového tkaniva v čelovo - temenej oblasti vpravo s krvácaním pod pavučnicu, kompresívnu zlomeninu 6. a 7. Hrudného stavca so zasahovaním do miechového kanála, pomliaždenie mäkkých tkanív ľavého ramena bez úrazových zmien na kostnom skelete. Tieto zranenia obmedzovali poškodeného v bežnom spôsobe života v zmysle psychickej, fyzickej aktivity, manuálnej práce. Celkovo utrpené zranenia poškodeného závažným spôsobom obmedzuje v obvyklom spôsobe života po dobu približne 12 mesiacov. K mechanizmu vzniku zranenia uviedol, že sa mohlo jednať o údery vedené rukou útočníka zovretou v päšť ale tiež nohou útočníka do oblasti hlavy. Tým spôsobom mohlo dôjsť ku vzniku pomliaždenia mäkkých tkanív ako aj vnútrolebkovému krvácaniu s pomliaždením mozgového tkaniva v čelovotemenej oblasti. Intenzita pôsobiacej sily bola silná. Zranenie v oblasti chrčtice bolo spôsobené priamym pôsobením tvrdého, tupého predmetu, ktorý dopadol do oblasti chrčtice. Mohlo sa jednať o údery alebo kopnutia do chrčtice poškodeného. Rovnako sa vyžadovala silná intenzita. Zranenie v oblasti ramena vzniklo tiež pôsobením tvrdého tupého predmetu, mohlo sa jednať o úder pri relatívne slabej intenzite. Uviedol tiež, že k týmto zraneniam by relatívne mohlo dôjsť aj pádom z lešenia, ale takýto pád by zanechal aj vonkajšie prejavy v podobe zranení kože, odrenín, ktoré ale na poškodenom neboli popisované. Vylučuje, že by zranenia vznikli údermi tyče, lebo by to za koži zanechalo špecifické znaky, ktoré neboli zistené. U poškodeného došlo k vzniku ťažkého zranenia, pretože došlo priamo ku zraneniu životne dôležitého orgánu ľudského tela - mozgu. Toto zranenie spôsobuje dlhotrvajúcu poruchu zdravia u poškodeného.

Popisované zranenia mohli vzniknúť v priamej súvislosti s incidentom zo dňa 12.5.2018. Zranenie si vyžaduje liečbu približne 12 týždňov.

Zo znaleckého posudku L.. L. G. č. 34/2018 oboznámeného na hlavnom pojednávaní podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku vyplýva, že obžalovaný v čase spáchania skutku netrpel duševnou poruchou ani chorobou v zmysle psychózy, bol schopný rozpoznať protiprávnosť činu, rozpoznávaciu a ovládacia schopnosť obžalovaného nebola narušená. U obžalovaného je nebezpečenstvo, že sa pod vplyvom alkoholu bude opätovne dopúšťať trestnej činnosti, pričom bola u neho zistená závislosť od alkoholu a to výrazná závislosť psychická a pravdepodobne aj somatická. Pod vplyvom alkoholu sa obžalovaný môže správať agresívne. Pretože závislosť je u obžalovaného možné ovplyvniť liečbou, znalkyňa navrhuje uložiť obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 278 ods. 2 Trestného poriadku súd ďalej pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona kto inému úmyselne ublíži na zdraví, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až dva roky.

Podľa § 156 ods. 3 písm. c) Trestného zákona Odňatím slobody na dva roky až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a spôsobí ním ťažkú ujmu na zdraví.

Podľa § 123 ods. 3, ods. 4 Trestného zákona Ťažkou ujmu na zdraví sa na účely tohto zákona rozumie len vážna porucha zdravia alebo vážne ochorenie, ktorou je

- a) zmrzačenie,
- b) strata alebo podstatné zníženie pracovnej spôsobilosti,
- c) ochromenie údu,
- d) strata alebo podstatné oslabenie funkcie zmyslového ústrojenstva,
- e) poškodenie dôležitého orgánu,
- f) zohyzdenie,
- g) vyvolanie potratu alebo usmrtenie plodu,
- h) mučivé útrapy, alebo
- i) porucha zdravia trvajúca dlhší čas.

(4) Poruchou zdravia trvajúcou dlhší čas sa na účely tohto zákona rozumie porucha, ktorá si objektívne vyžiadala liečenie, prípadne aj pracovnú neschopnosť, v trvaní najmenej štyridsaťdva kalendárnych dní, počas ktorých závažne ovplyvňovala obvyklý spôsob života poškodeného.

Podanou obžalobou sa obžalovanému kládlo za vinu spáchanie prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, teda, že mal poškodenému úmyselne ublížiť na zdraví a uvedeným činom mu spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví.

Základnými predpokladmi pre uznanie obžalovaného vinným zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe je samotné preukázanie, že sa skutok, pre ktorý bola na obžalovaného podaná obžaloba stal, že je trestným činom, a že bolo preukázané, že skutok spáchal obžalovaný. V tomto prípade súd vykonaným dokazovaním pri hodnotení dôkazov jednotlivo ako aj súhrnne vo všetkých súvislostiach nadobudol jednoznačné a nespochybniteľné presvedčenie, že skutok sa stal, že je trestným činom a že ho spáchal práve obžalovaný.

Obžalovaný pritom spáchanie skutku na hlavnom pojednávaní (okrem toho aj v prípravnom konaní) poprel. Jeho obrana spočívala v tom, že tvrdil, že poškodeného nezbil, ale že ich napadla skupina nejakých neznámych občanov rumunskej republiky. Títo spôsobili zranenia poškodenému, nie on. On nemal dôvod biť poškodeného. Poškodený s nimi býval v jednom dome. Táto obrana obžalovaného je jednoznačne vyvrátená nielen výpoveďou poškodeného G. Y. ale aj znaleckým posudkom na zranenia poškodeného, resp. výsluchom znalca L.. L. U.. Pokiaľ obžalovaný tvrdí, že zranenia, ktoré vznikli poškodenému boli spôsobené útokom rumunov, v tejto súvislosti na hlavnom pojednávaní vypovedal,

že poškodený mal dostať dva údery do hlavy a mal padnúť. Takýto útok však podľa vyjadrení znalca nemohol spôsobiť u poškodeného zranenia popisované v znaleckom posudku, pretože poškodený utrpel okrem zranení v oblasti hlavy aj zranenia chrbtice a to zlomeninu hrudných stavcov. Znalec jednoznačne uviedol, že muselo dôjsť aj k úderom do chrbta a nakoniec aj ramena. Nie je teda možné, aby dva údery do tváre, ktoré mal poškodený podľa obžalovaného dostať od neznámych osôb (rumunov), mohli spôsobiť tieto zranenia. Skutočnosť, že obžalovaný fyzicky napadol a zbil poškodeného poškodený jednoznačne vo svojej výpovedi popísal. Popísal, že ho udieral ešte keď ležal na svojom lôžku a to opakovane päšťami do oblasti hlavy, rebier, chrbta, potom ho zhodil z postele, kde ho opakovane kopal a udieral do oblasti tela a hlavy v dôsledku čoho poškodený utrpel zranenia, ktoré znalec po preštudovaní aj lekárskeho správ popísal v znaleckom posudku. Poškodený uviedol, že toto videla aj I. L., ktorá bola pri tom prítomná. I. L. sa však bojí vypovedať proti obžalovanému, lebo by ju vyhodil z domu. Okrem toho, nepriamo je obžalovaný usvedčovaný aj výpoveďou ďalších svedkov a to I. F. J. C. R.. I. F. uviedla, že sa túto skutočnosť dozvedela z komunikácie medzi jej sestrou a C. R., ktorá jej napísala, že poškodeného nezbili žiadni rumuni, ale že ho zbil obžalovaný. Svedkyňa C. R. na hlavnom pojednávaní jednoznačne uviedla, že poškodeného zbil obžalovaný. Toto síce nevidela, ale povedala jej to I. L. a počula ako o tomto rozpráva aj B.M. U., družka obžalovaného. V súvislosti s výpoveďou I. L. je potrebné uviesť, že táto v priebehu prípravného konania menila svoje výpovede, najskôr jednoznačne usvedčovala obžalovaného zo spáchania skutku, neskôr zmenila svoju výpoveď a na tejto zmenenej výpovedi zotrvala aj na hlavnom pojednávaní. Jej výpoveď tak nie je hodnoverná a preto jej súd neuveril. Svedkyňa uviedla sama, že vypovedala najskôr iným spôsobom, ale vôbec nevysvetlila, že prečo zmenila výpoveď. Pokúšala sa uviesť, že jej prvá výpoveď v podstate ani nebola jej, avšak potvrdila, že sa pod ňu riadne podpísala. Súd neuveril ani výpovedi družky obžalovaného, nakoľko ju považoval za účelovú s cieľom zbaviť obžalovaného viny. Táto svedkyňa pritom popisovala rovnako, že zranenia poškodeného mali byť spôsobené útokom rumunov, ako je však uvádzané vyššie, takýto útok, ktorý popísal obžalovaný ako dve rany, nemohol spôsobiť poškodenému zranenia zistené v znaleckom posudku. Pokiaľ poškodený najskôr aj uvádzal, že mal padnúť z lešenia, vysvetlil, že sa bál obžalovaného, ktorý sa mu vyhrážal, že ak to na neho povie, tak ho zabije. Pád z lešenia bol pritom zo strany znalca v podstate vylúčený, nakoľko hoci znalec pripustil, že v zásade by zranenia mohli byť spôsobené pádom z lešenia, avšak museli by byť prítomné ešte aj ďalšie povrchové zranenia kože, ktoré zistené neboli, preto pád z lešenia vylúčil. Vzhľadom na uvedené, súd pri hodnotení dôkazov dospel k presvedčeniu, že skutok uvedený v skutkovej vete rozsudku sa stal, že ho spáchal obžalovaný a že tento naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný úmyselne ublížil poškodenému na zdraví a uvedeným činom mu spôsobil ťažkú ujmu na zdraví s poukazom na § 123 ods. 3, 4 Trestného zákona, pričom konanie obžalovaného malo u poškodeného za následok obmedzenie v obvyklom spôsobe života poškodeného závažným spôsobom po dobu 12 týždňov, ktoré skutočnosti vyplývajú zo záverov znaleckého posudku ako aj z výsluchu znalca L.. U. na hlavnom pojednávaní.

Podľa § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona ak prevažuje pomer príťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd zaradí páchatela na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu

a) s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin
Podľa § 49 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd môže podmiennečne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak

a) vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný, alebo

b) prijme záruku za nápravu páchatel'a a ak vzhľadom na výchovný vplyv toho, kto záruku ponúkol, má za to, že výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

(2) Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak súd odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 6 krát odsúdený za spáchanie trestného činu. V prípade piatich odsúdení sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Posledný krát bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/59/2016 zo dňa 20.5.2016, právoplatného dňa 25.6.2016 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, ktorý mu bol podmiennečne odložený so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky do 26.6.2018 a bola mu uložená povinnosť nahraďiť škodu.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov a správnych deliktov vyplýva, že obžalovaný bol 1 krát postihnutý za spáchanie priestupku proti majetku, za drobnú krádež, za ktorú mu bola uložená pokuta 30 €.

Z výpisu z lustrácie v sociálnej poisťovni vyplýva, že obžalovaný bol asi 3 mesiace zamestnaný v roku 2017 (dohoda o vykonaní práce) a jeden deň v roku 2018 (dohoda o vykonaní práce), pričom od 17.8.2018 nie je zamestnaný vôbec.

V súvislosti s rozhodovaním o treste je vždy potrebné zohľadniť základné pravidlá pre ukladanie trestu uvádzané v § 34 Trestného zákona. Toto ustanovenie v odseku 1 zakotvuje účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Trest je pritom jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potenciálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti).

Ochrana spoločnosti sa tak uskutočňuje dvoma základnými prvkami, a to prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcija medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti.

Ďalšou nevyhnutnou zásadou pri ukladaní trestu je aj zásada proporcionálnosti (úmernosti) trestu, z ktorej vyplýva, že trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Úmernosť trestu okrem iného určuje aj pohnútku páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Možnosť nápravy páchatel'a konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatel'a na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchatel'a má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (Rt 23/1967). Záver súdu

o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Pri ukladaní trestu pritom treba vždy vychádzať zo spojenia a vzájomnej vyváženosti dvoch princípov, a to z princípu zákonnosti trestu a z princípu individualizácie trestu.

V intenciách vyššie uvádzaných základných zásad pre ukladanie trestu súd pri prihladnutí na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy uložil obžalovaného ako druh trestu trest odňatia slobody a to vo výmere 3 roky nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Pri obligatórnom skúmaní pomeru a miery závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, naproti tomu zistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, že už bol za spáchanie trestného činu odsúdený, pričom na toto odsúdenie možno prihliadať (trestný rozkaz Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/59/2016 zo dňa 20.5.2016, právoplatný dňa 25.6.2016). V prípade ostatných odsúdení sa na obžalovaného hľadí ako na neodsúdeného. Súd pritom uvádza, že obžalovaný sa dopustil spáchania stíhaného trestného činu dňa 12.5.2018, teda ešte v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia v konaní 2T/59/2016, ktorá skúšobná doba mala skončiť dňa 26.6.2018. V súvislosti s povinnosťou priznať túto priťažujúcu okolnosť aj napriek tomu, že je u obžalovaného už vylúčené uloženie trestu s podmieneným odkladom v zmysle § 49 ods. 2 Trestného zákona, súd poukazuje na názor Krajského súdu v Trenčíne vyjadrený v rozsudku sp. zn. 2To/20/2016 zo dňa 24.3.2016, ktorý v podstate vyslovil, že nemožno hovoriť o dvojnásobnom pričítaní tej istej okolnosti na ľarchu obžalovaného, pretože predchádzajúce odsúdenie nie je znakom skutkovej podstaty trestného činu z ktorého bol uznaný vinným. Súd pritom na predchádzajúce odsúdenie obžalovaného prihliadol, jednalo sa o úmyselný trestný čin krádeže, pričom obžalovaný bol okrem toho postihnutý aj za drobnú krádež v rámci priestupkového konania.

Z dôvodu, že prevažoval pomer priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi v pomere 1:0, u obžalovaného prichádzalo do úvahy v zmysle § 38 ods. 4 Trestného zákona zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu. Pri výpočte postupom podľa § 38 ods. 8 Trestného zákona preto konečné rozpätie trestnej sadzby predstavovalo 3 až 5 rokov odňatia slobody, kedy sa pôvodná trestná sadzba v § 156 ods. 3 Trestného zákona 2 až 5 rokov zvýšila o jednu tretinu (rozdiel trestnej sadzby 3 roky, z toho jedna tretina je rok, 2 roky + 1 rok = 3 roky). Súd pri konečnom rozhodovaní o výške trestu odňatia slobody prihliadol na všetky zásady pri ukladaní trestu, na predchádzajúci život obžalovaného, dospel k záveru, že u obžalovaného je trest na samej zvýšenej dolnej hranici trestnej sadzby nielen zákonný ale aj spravodlivý a v súlade so zásadou individualizácie trestu. Takto uložený trest podľa názoru súdu zabezpečí dostatočne ochranu spoločnosti ako aj samotnú nápravu obžalovaného. Pretože obžalovaný spáchal tento trestný čin počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia v konaní 2T/59/2016, nebolo možné u jeho osoby vzhľadom na kogentné ustanovenie § 49 ods. 2 Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody podmienenčne odložiť, keďže sa dopustil spáchania úmyselného trestného činu v dobe plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia. Preto ho súd v súlade s § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch nebol vo výkone trestu, ktorý mu bol uložený za spáchanie úmyselného trestného činu.

Takto uložený trest zároveň podľa názoru súdu plní funkciu tak individuálnej ako aj generálnej prevencie, pričom súd pri ukladaní trestu prihliadol aj na závažnosť následkov na zdraví poškodeného.

Pretože znalkyňa L.. L. G. vo vypracovanom znaleckom posudku navrhla obžalovanému vzhľadom na zistenú závislosť na alkohole uložiť protialkoholické liečenie, súd za použitia § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona uložil obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

S predmetným trestným konaním nebolo spojené konanie o náhrade škody, tzv. adhézne konanie, keďže taký nárok si voči obžalovanému v prípravnom konaní nikto neuplatnil, a preto ani výroková časť rozsudku neobsahuje výrok týkajúci sa náhrady škody. Táto skutočnosť nebráni poškodenému uplatniť si po právoplatnosti tohto rozhodnutia nárok na náhradu škody v civilnom konaní.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho,

komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.